

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 februarie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în privința inculpatului

Semionov Boris XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 19.12.2019 – 18.02.2021,
instanța de apel: 18.03.2021 – 08.06.2021,
instanța de recurs: 16.08.2021 – 01.10.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 18 februarie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Semionov Boris a fost condamnat în baza art. 208¹ Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3150 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada cuprinsă între 8 decembrie 2017 - 16 septembrie 2018, inculpatul Semionov B., aflându-se la domiciliul său amplasat în XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXX, utilizând sisteme informatice ce erau conectate la rețeaua internet cu adresa IP: 46.55.21.237, ce a fost alocată la adresa sa

de domiciliu de către Compania de telecomunicații „Moldtelecom” S.A., intenționat a folosit, deținut și distribuit în rețeaua internet, prin intermediul programei soft specializate în partajarea de fișiere în spațiul internet de tip „torrent” - 1304 de fișiere imagini și video, care potrivit bazei de date internaționale, administrată de OIPC „Interpol”- „JCSE”, se atribuie la categoria pornografiei infantile, printre care și următoarele fișierele: „XXXXXXXX XXXXXX XXXXXXXX 2 XXXXXXXXX & .mpg” și „XXXXXXXX XXXXXX 12yo to 14yo XXXX XXXXXXXX (HXXXXXXXX) (XXX) (XXXXXXXXXX.mpg”.

Totodată, urmare a examinării informației din raportul de expertiză nr. 34/12/1 R-2247 din 07.06.2019, s-a constatat că, în dispozitivul rigid de stocare a informației (HDD) de marca „WD”, de model „WD10EZEX”, cu nr. de serie „WCC6Y2TR82J5”, extras din blocul de sistem ce îi aparține lui Semionov B., ridicat prin procesul-verbal de percheziție din 05.12.2018, efectuată la domiciliul acestuia amplasat în XXXXXX, XXXXXX XXXXXX, XXX, au fost depistate 53 fișiere foto-video, care au fost deținute intenționat de către Semionov B. până la 05.12.2018, stabilindu-se că toate sunt înregistrate în baza de date internațională administrată de OIPC „Interpol” - ICSE, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut pe deplin vina și a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele a dovedesc integral vinovăția inculpatului, acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 208¹ Cod penal, ca pornografie infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-88 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, că beneficiază de reducerea limitelor de pedeapsă conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, este angajat în câmpul muncii oficial, anterior nu a fost judecat, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii, or, pornografia infantilă reprezintă o problemă majoră a spațiului virtual actual, ce s-a extins, cu ajutorul internetului, la nivel planetar, iar fenomenul dat are implicații economice și sociale adânci, afectând un număr foarte mare de copii minori, care sunt supuși abuzurilor sexuale și exploatării.

Instanța a indicat că, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform jurisprudenței CtEDO „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (*cauza varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015*), iar Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13 invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție.

Or, în circumstanțele în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, anterior nu a fost judecat, are un copil minor la întreținere, este angajat oficial în câmpul muncii, în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, o asemenea pedeapsă fiind una echitabilă, or, potrivit art. 4 alin. (2) Cod penal, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, oferind o șansă inculpatului pentru a se corija și a conștientiza cele comise, deoarece scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, fiind întrunite condițiile prevăzute la art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Oficiul Nord, Sergiu Railean, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 2 ani, cu executare.

Apelantul a invocat că la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal.

A fost omis și faptul că lupta împotriva fenomenului de pornografie infantilă este una dintre cele mai importante funcții ale statului, iar răspândirea pornografiei infantile prin intermediul rețelei „internet”, cu utilizarea programei soft de tip „torrent”, având drept scop prezentarea acestor imagini utilizatorului final - inculpatul, afectează pe viitor toate categoriile societății, având un impact negativ atât asupra societății, cât și asupra minorilor în mod individual.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, în corespundere ce prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, prima instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă în limitele sancțiunii legii aplicate, măsura de pedeapsă fiind adecvată faptei comise de inculpat.

Astfel, inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, acesta nu este periculos pentru societate, anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vinovăția și s-a căit de faptele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală, instanța de fond întemeiat considerând că corectarea lui este fără izolare de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de

judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Astfel, pentru a determina inculpații la un comportament adecvat în societate, aceștia urmează să suporte pedeapsa penală, totodată urmând a fi stabilit dacă corectarea și reeducarea lor poate avea loc în condiții non privative de libertate.

Pe lângă acestea, normele internaționale ce țin de sistemul sancționator, precum și legislația națională în vigoare, largesc spectrul măsurilor alternative privațiunii de libertate. Legiuitorul, în căutarea mecanismelor de reacție împotriva criminalității, se ordonă și trebuie să se reorienteze politicii penale ce tinde spre umanizare în spiritul valorilor justiției restaurative. În această direcție este foarte util a se pune accentul pe reintegrarea socială a infractorilor, ceea ce înseamnă și o încercare, adică străduință de a resocializa persoana, fiind una dintre cele mai eficiente metode de restaurare a relațiilor sociale afectate prin infracțiune.

Deci, prin aplicarea unei pedepse fără izolare în privința inculpatului va fi atins scopul pedepsei penale de corectare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de către acesta a noilor infracțiuni și de restabilire a echității sociale, iar pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul tehnologiilor informaționale pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare pe un termen de 2 ani, este în măsură să realizeze scopurile legii penale și este proporțională, atât faței comise de către inculpat, cât și urmărilor produse.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Recurenta a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de caracterul social periculos al faptei, de consecințele survenite în urma comiterii infracțiunii, precum și de faptul că lupta împotriva fenomenului de pornografie infantilă este una dintre cele mai importante funcții ale statului, iar răspândirea pornografiei infantile prin intermediul rețelei „internet”, cu utilizarea programei soft de tip „torrent”, având drept scop prezentarea acestor imagini utilizatorului final, afectează pe viitor toate categoriile societății, având un impact negativ atât asupra societății, cât și asupra minorilor în mod individual.

Totodată, nu pot fi reținute argumentele instanțe lor de fond și de apel în sensul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, or, circumstanțele reținute, și anume, caracteristica pozitivă, faptul neafării la evidența medicului narcolog și psihiatru, aflarea copilului minor la întreținere, neîncadrarea în câmpul muncii și lipsa antecedentelor penale sunt caracteristice majorității inculpaților.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În consecutivitatea enunțată, în cazul în care inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, iar potrivit rechizitoriului: „*circumstanțe ce ar agrava vinovăția lui Semionov Boris conform art. 77 Cod penal - nu au fost stabilite*”, cauza a fost examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta a recunoscut vina integral și s-a căit sincer de cele săvârșite, conștientizând gravitatea faptelor comise, anterior nu a fost atras la răspundere penală, întreține un copil minor,

este angajat în câmpul muncii oficial, instanțele întemeiat au concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 februarie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2021, în privința inculpatului Semionov Boris XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 15 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico